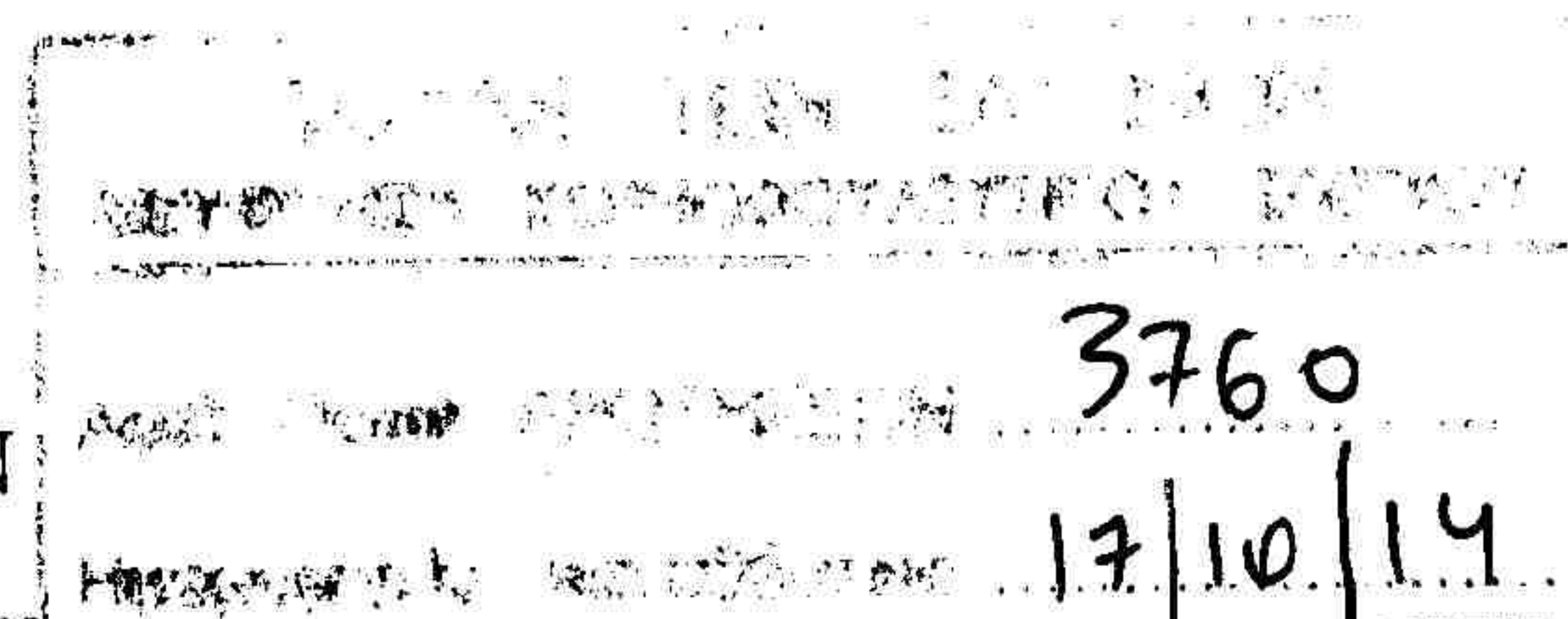

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ

Βουλευτής Λακωνίας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα: «Άμεση διερεύνηση ενδεχόμενης επιβολής συμπληρωματικού ΕΝΦΙΑ σε περιπτώσεις απαλλασσόμενων του φόρου ακινήτων»

Αιτιάσεις περί συνυπολογισμού -κατά τον προσδιορισμό του συμπληρωματικού ΕΝΦΙΑ- και των απαλλασσόμενων του φόρου ακινήτων, περιέχονται σε επιστολή πολίτη, η οποία δημοσιεύθηκε στις 07-10-2014 στην έγκυρη οικονομική ιστοσελίδα «Capital.gr».

Σύμφωνα με την επιστολή αυτή, απαλλασσόμενα του ΕΝΦΙΑ ακίνητα και συγκεκριμένα, ακίνητα υπό απαλλοτρίωση, ενώ έχουν πράγματι απαλλαγή από τον κύριο φόρο, έχουν συνυπολογιστεί στην υπόλοιπη ακίνητη περιουσία των φορολογούμενων, η οποία εξ αυτού του λόγου είτε υπερέβη το ποσό των 300.000 ευρώ, με αποτέλεσμα να επιβληθεί συμπληρωματικός φόρος, είτε προσauξήθηκε, με αποτέλεσμα να επιβληθεί μεγαλύτερος συμπληρωματικός φόρος.

Ο συμπληρωματικός αυτός φόρος φέρεται σε παράδειγμα της ίδιας επιστολής να υπολογίζεται ως εξής: Εάν ο φορολογούμενος έχει στην κυριότητά του ένα ακίνητο αξίας 300.000 ευρώ, το οποίο υπόκειται σε κύριο φόρο και ένα ακίνητο 700.000 ευρώ, το οποίο απαλλάσσεται από αυτόν, υπολογίζεται καταρχήν ο συμπληρωματικός φόρος που αναλογεί σε συνολική περιουσία αξίας (300.000 + 700.000 =) 1.000.000 ευρώ. Ο φόρος αυτός, ο οποίος ισούται με 3.600 ευρώ, πολλαπλασιάζεται με το κλάσμα 3/10, που αντιστοιχεί στο ποσοστό της περιουσίας που υπόκειται στον κύριο φόρο και με τον τρόπο αυτό προκύπτει συμπληρωματικός φόρος, που ανέρχεται στο ποσό των (3.600 ευρώ X 3/10 =) 1.080 ευρώ, τον οποίο και καλείται να καταβάλλει ο φορολογούμενος.

Επιβάλλεται να υπογραμμιστεί στο σημείο αυτό, ότι ο συνυπολογισμός απαλλασσόμενων του ΕΝΦΙΑ ακινήτων για τον προσδιορισμό του συμπληρωματικού φόρου, αντιβαίνει όχι μόνο στο πνεύμα του νομοθέτη αλλά και στο ίδιο το γράμμα του νόμου.

Συγκεκριμένα, ακόμα και από μια απλή γραμματική ερμηνεία των σχετικών διατάξεων του Ν. 4223/2013, προκύπτει ότι η έννοια του «ΕΝΦΙΑ» περιλαμβάνει τόσο τον κύριο φόρο, ο οποίος επιβάλλεται σε κάθε ακίνητο, όσο και τον συμπληρωματικό φόρο, ο οποίος επιβάλλεται στη συνολική αξία των εμπράγματων δικαιωμάτων του φορολογουμένου (άρθρο 1 παρ. 3).

Συνεπώς, όταν το άρθρο 3 του ίδιου Νόμου ορίζει τα δικαιώματα που απαλλάσσονται από τον ΕΝΦΙΑ, είναι αυτονόητο ότι ορίζει τα δικαιώματα που απαλλάσσονται τόσο από τον κύριο όσο και από τον συμπληρωματικό φόρο, αφού δεν γίνεται καμία απολύτως διάκριση στο συγκεκριμένο άρθρο.

Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία (π.χ. περιπτωσιολογία άρθρου 5) προσκρούει στην καταφανή βούληση του νομοθέτη να εξαιρέσει ρητώς και συνολικώς του φόρου

–κύριου και συμπληρωματικού- ακίνητα, είτε λόγω του είδους της χρήσης τους (εξυπηρέτηση κοινωφελούς, εκπαιδευτικού, φιλανθρωπικού, θρησκευτικού κλπ σκοπού), είτε λόγω της απαγόρευσης χρήσης τους (απαλλοτριωθέντα, δεσμευμένα για λόγους προστασίας μνημείων και αρχαιοτήτων κλπ).

Άλλωστε, το πνεύμα του νομοθέτη, κατά τη θέσπιση των εξαιρέσεων λόγω αδυναμίας χρήσης των ακινήτων, εναρμονίζεται πλήρως και με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας περί φορολόγησης των δεσμευμένων ακινήτων, ζήτημα το οποίο έχει κριθεί τόσο με την υπ' αριθ. 519/2014 απόφαση όσο και με άλλες αποφάσεις παρόμοιου περιεχομένου.

Συγκεκριμένα, όπως έχει κριθεί από την Ολομέλεια του ΣτΕ, σε υπόθεση που αφορούσε την επιβολή του Ενιαίου Τέλους Ακινήτων σε ακίνητο που είχε δεσμευθεί από την Αρχαιολογική Υπηρεσία, «Η υπαγωγή ενός τέτοιου ακινήτου σε φόρο ακίνητης περιουσίας, ... αφενός μεν θα συνιστούσε υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας, κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος και του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, αφετέρου δε, θα ερχόταν σε αντίθεση με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος, αφού, υπό τις συνθήκες αυτές, η κυριότητα του ακινήτου, ως αντικείμενου του φόρου, δεν θα αποτελούσε για τον ιδιοκτήτη ένδειξη αντίστοιχης φοροδοτικής ικανότητας ...».

Στο πλαίσιο αυτό, άλλωστε, κινείται και η πρόβλεψη της διάταξης της παρ. 2 περ. ια του άρθρου 2 του Ν. 4223/2013, η οποία αποτελεί ακόμα μια επιβεβαίωση της βούλησης του νομοθέτη για την συνολική απαλλαγή δεσμευμένων ακινήτων από το φόρο. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, για ακίνητο που δεσμεύεται από ΟΤΑ για οποιονδήποτε λόγο και για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο εκκρεμεί η καταβολή της σχετικής αποζημίωσης, υποκείμενο του ΕΝΦΙΑ είναι ο ΟΤΑ, τόσο για τον κύριο όσο και για τον συμπληρωματικό φόρο (παρ. 7 και 9 άρθρου 2), χωρίς να οφείλεται – όπως ρητώς αναφέρεται- τέτοιος φόρος από τον κύριο του ακινήτου.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1.- Ελήφθησαν καθ' οιονδήποτε τρόπο υπ' όψιν, κατά τον υπολογισμό του ΕΝΦΙΑ, κύριου ή συμπληρωματικού, τα δικαιώματα σε ακίνητα που απαλλάσσονται του φόρου σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 4223/2013;

2.- Σε περίπτωση θετικής απάντησης, σε ποιες άμεσες διορθωτικές ενέργειες – αναδρομικής ισχύος- προτίθεται να προβεί, ώστε τα τυχόν αχρεωστήτως καταβληθέντα από τους φορολογούμενους ποσά συμπληρωματικού φόρου, να συμψηφιστούν με τις επερχόμενες δόσεις του ΕΝΦΙΑ;

Αθήνα, 17 Οκτωβρίου 2014

Η ερωτώσα Βουλευτής

Φεβρωνία Πατριανάκου